

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 2Nt/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9519100156
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Matel
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2019:9519100156.2

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Matela a členov senátu JUDr. Ruženy Sabovej a JUDr. Rastislava Stieranku o návrhu odsúdeného T.. M. I., nar. XX. XX. XXXX vo J., bydlisko O.Č. Č.. XXX, okres J., na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T/45/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. 10. 2019 v Pezinku takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného T.. M. I. na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T/45/2012

z a m i e t a,

pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica č. k. BB-4T/45/2012-295 zo dňa 10. 12. 2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 To 3/2013 zo dňa 18. 09. 2013 bol obžalovaný T.. M. I. uznaný za vinného zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 27. júla 2011 v obci Š. K. XXX, v reštaurácii G. E., okres L., ako inšpektor práce zaradený na Inšpektoráte práce K. K., po tom, ako vykonal kontrolu uzatvorených pracovných zmlúv so zamestnávateľom B. Z., IČO: XXXXXXXX, si dal sľúbiť od B. Z. úplatok - finančnú hotovosť v presne neurčenej výške za to, že protokol o vykonanej kontrole vyhotoví tak, aby v ňom neboli uvedené zistené nedostatky, a tým možná výška uloženej pokuty bola čo najnižšia, resp. pokuta nebola uložená, a následne prijal od B. Z. sumu 50,- €, pričom porušil ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a), b) a § 61 ods. 1 písm. b), c) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, za čo mu bol podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti - výkonu zamestnania, povolania alebo funkcie s rozhodovacou právomocou v orgánoch verejnej moci na 5 (päť) rokov.

Dňa 25. 06. 2019 bol Špecializovanému trestnému súdu doručený návrh odsúdeného T.. M. I. na povolenie obnovy konania v trestnej veci pôvodne vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T/45/2012.

Návrh na povolenie obnovy konania podal odsúdený ako osoba oprávnená podľa § 396 ods. 3 Trestného poriadku.

Odsúdený svoj návrh odôvodnil tým, že po právoplatnom skončení veci sa dozvedel o skutočnosti, že vonku, kde mal zaparkované motorové vozidlo, sa nachádzala i iná osoba, ktorú súdu predstaví, a ktorá musela vidieť pohyb tak jeho, ako aj B. Z.. Táto osoba musela vidieť i to, že so svedkom Z. si navzájom nič neodovzdávali, teda nemohlo dôjsť ani k odovzdaniu peňazí. Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania uviedol aj to, že osobu, ktorá mala byť prítomná na mieste odovzdania úplatku, presne označí až na základe výzvy súdu, pretože nechce, aby na ňu niekto vyvíjal nátlak. Odsúdený má za to, že nový dôkaz bude dostatočným pre to, aby obnova konania bola povolená a následne, v ďalšom konaní bol oslobodený spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. 10. 2019 podľa § 295 ods. 1 Trestného poriadku odsúdený predniesol svoj návrh na obnovu konania, uviedol, že na tomto trvá a predseda senátu podal správu o stave veci na podklade spisu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-4T/45/2012 zameranú na otázky, ktoré bolo treba riešiť na verejnom zasadnutí, a to zo zväzku č. 1:

č. I. 159 záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 21. 12. 2011

zo zväzku č. 2:

č. I. 295-306 rozsudok ŠTS, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-4T/45/2012 zo dňa 10. 12. 2012, právoplatný a vykonateľný dňa 18. 09. 2013 v spojení s uznesením NS SR sp. zn. 3To 3/2013

č. I. 344-346 uznesenie NS SR sp. zn. 3To 3/2013 zo dňa 18. 09. 2013

zo zväzku č. 3:

č. I. 360 pv správa o nastúpení trestu

č. I. 389-392 uznesenie NS SR sp. zn. 2 Tdo V 15/2014 zo dňa 25. 02. 2016

č. I. 407 uznesenie OS Rimavská Sobota 2PP/4/2017 zo dňa 07. 03. 2017, právoplatné a vykonateľné dňa 07. 03. 2017

Odsúdený T. M. I. sa k správe o stave veci vyjadril, že:

1. Na Okresnom súde v Banskej Bystrici, kde sa rieši pracovnoprávny spor odsúdeného, ktorý ešte nebol ukončený, existujú vyjadrenia inšpektorátu, v ktorých tento konštatuje oproti trestnému konaniu, že zápis z vykonania kontroly prerokovávala viac ako polovica inšpektorátov, a preto odsúdený tvrdil, že to nebolo nič zakázané.

K tomuto Špecializovaný trestný súd už na tomto mieste uvádza, že svoje tvrdenia odsúdený sám žiadnym dôkazným prostriedkom nepodložil a ani nenavrhol Špecializovanému trestnému súdu, aby taký dôkazný prostriedok zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica do konania o povolení obnovy konania zabezpečil.

2. Súdy I. a II. stupňa sa v pôvodnom konaní ani na základe v tom čase obžalovaným doplneného odvolania z 13. 03. ... vôbec nezaoberali argumentáciou obžalovaného o nedôveryhodnosti svedka Z.. K uvedenému Špecializovaný trestný súd principiálne konštatuje, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu pri vyhodnocovaní dokazovania v pôvodnom konaní.

Odsúdený T. M. I. na verejnom zasadnutí v samostatnej časti výpovede uviedol, že vyšlo najavo, že pri údajnom prevzatí úplatku v obci P. 27. 07. 2011 bol aj ďalší svedok.

Keď odsúdený prišiel s pánom Z. do obce P. pred družstvo na parkovisko, na parkovisku nestálo žiadne auto.

Na družstve sa zdržali u ekonómky pána Z. asi 10 minút.

Keď sa spolu vrátili na parkovisko, bolo tam už ďalšie auto a vodič toho auta odsúdeného na diaľku pozdravil, čomu odsúdený nevenoval pozornosť, lebo si myslel, že ten pán sa pomýlil.

Počas rozmýšľania vo výkone trestu odňatia slobody si odsúdený toho pána z parkoviska dal do súvislosti s pánom, s ktorým sa pred nejakým časom rozprával pred svojím rodinným domom cca 15 - 20 minút o tom, či odsúdený nepozná majiteľov domu oproti svojmu domu, nakoľko ten pán mal záujem o kúpu tejto vytypovanej nehnuteľnosti.

Keďže odsúdený nemal na tohto pána telefónne číslo, tak počas povoleného opustenia výkonu trestu sa k nemu dopátral a tomuto pánovi zatelefonoval, či bol vtedy v tej obci, na čo sa v tom čase ten pán nerozpamätal, až neskôr, a dohodli si stretnutie u odsúdeného doma, ktoré sa uskutočnilo až v roku 2016, keď mal odsúdený tiež povolené cez víkend opustenie výkonu trestu a ten pán mu povedal, že ozaj bol v tej obci P. a bol svedkom stretnutia odsúdeného s pánom Z..

Toho pána ako svedka odsúdený označil vo svojom návrhu a priviedol ho na súd.

Na otázky predsedu senátu odsúdený odpovedal, že v telefonickom rozhovore odsúdený svedkovi povedal, či náhodou nebol v tom čase v tej obci P. a svedok mu povedal po dlhom rozmyšľaní, že „áno“, ale že ohľadom toho, či sa aj náhodou nezdravili, by svedok musel odsúdeného vidieť. Na tom základe sa dohodli na stretnutí počas ďalšieho voľna z výkonu trestu.

Telefonický rozhovor sa odohral cez vianočné sviatky koncom roku 2015 a k stretnutiu došlo asi v apríli 2016. Do telefónu odsúdený svedkovi nevravel, že je vo výkone trestu.

Počas osobného stretnutia odsúdený najskôr vysvetlil svedkovi, aká je jeho situácia a potom sa svedka opýtal, či niečo videl. Svedok mu tvrdil, že tam vtedy zastal, pretože si potreboval naliať vodu do ostrekovača, a že niečo, nejaké útržky z rozhovoru odsúdeného a pána Z. začul, lebo stál od nich cca 3 metre. Odsúdený však nevie, čo mu vtedy svedok povedal.

Na otázku, že na základe čoho teda odsúdený podal návrh na obnovu konania, keď nevie súdu ozrejmiť, čo mal ním označený svedok vidieť a počuť počas odsúdeným uvádzaného dvojminútového rozhovoru so svedkom Z. a čo má teda podľa odsúdeného zvrátiť dôkaznú situáciu v jeho prospech, odsúdený odpovedal, že svedok mal vidieť a počuť nejaké útržky rozhovoru ako sa mali odsúdený a svedok Z. dohadovať ako sa výkon inšpekcie ukončí a na ďalšom stretnutí po výkone inšpekcie, ale čo konkrétne, odsúdený nevie, či si to bude svedok pamätať.

Na otázky člena senátu odsúdený odpovedal rozporne s predchádzajúcou výpoveďou, že svedkovi v telefóne povedal, že je vo výkone trestu a ďalej odpovedal, že po osobnom stretnutí mu svedok viacmenej sám ponúkol, že bude svedčiť.

Telefónne číslo na svedka odsúdený získal od majiteľky domu oproti jeho domu, lebo svedok mu pri tom prvom ich stretnutí povedal, že ju bude kontaktovať, tak odsúdený predpokladal, že jej svedok nechal telefónne číslo.

Svedok, o ktorom odsúdený vypovedal, sa volá Y. I..

Svedok Y. I. na verejnom zasadnutí vypovedal, že s odsúdeným nie sú v žiadnom príbuzenskom pomere, videli sa asi dva alebo trikrát.

V samostatnej časti výpovede uviedol, že zháňal domček v O., naproti ako býva pán I., tak sa ho pýtal, že čo stojí, ale on nevedel, bavili sa cez bránu, no a tak sa spoznali, čo bolo v roku 2011.

Potom sa stretli ešte raz v K. na družstve, svedkovi vyvrela voda na aute, tak chcel ísť do servisu do družstva, či mu nespravia auto a tam videl pána I. ako jednal - dohadovali sa s nejakým pánom, ktorého svedok nepozná, o nejakých papieroch, resp. kam majú poslať nejaké papiere, aké, to svedok nevie, a to je všetko, čo videl na tom parkovisku.

Na otázky prokurátora svedok odpovedal, že ďalšie stretnutie bolo potom tiež v O., čas si svedok nepamätá, bolo asi vonku, tam, čo bol ten dom na predaj, tiež si svedok nepamätá a naposledy sa videli v tej K. alebo P. alebo V., kde bol svedok na tom družstve, kde ich svedok videl rozprávať sa o nejakých papieroch, že tam má zaslať nejakému pánovi nejaké doklady, svedok nevie presnejšie, čo.

Tam ich svedok videl cca 10 - 15 minút, bol od nich cca 3 - 5 metrov, možno aj 6 metrov.

Svedok sa v tom čase so svojím kamarátom, ktorý už zomrel, zaoberal svojím autom, skúmali, čo je na tom zle, zistili, že remeň mu padol dole, kamarát išiel na družstvo zobrať bandasku, aby mu naliali vodu, ale nikoho tam nenašiel.

Počas vyššie uvedeného svedok väčšinu času pozeral, skôr ako na to auto, na odsúdeného s tým pánom a počúval ich, pričom vnímal, že sa dohadovali o nejakých papieroch, aby poslali do nejakej adresy do nejakej reštaurácie a ešte, že odsúdený bol rozčúlený a kričal na toho pána, ktorý bol ticho.

Svedok nemá vedomosť, že pán I. bol odsúdený.

Svedok upresnil, že prvýkrát sa s odsúdeným stretol, keď hľadal ten dom, druhýkrát, keď mu vyvrela voda a tretíkrát mu odsúdený volal telefonicky, že či by sa nemohli stretnúť a na stretnutí sa odsúdený svedka pýtal, či si niečo pamätá, že či ho môže dať odsúdený za svedka, s čím svedok nakoniec súhlasil, ale vie len, čo teraz povedal, viac nevie nič, toto tretie stretnutie bolo v roku 2016 alebo 2017, svedok už nevie. Na verejné zasadnutie sa svedok dostavil na základe listu, v ktorom bolo uvedené, či je ochotný prísť svedčiť na Špecializovaný trestný súd, bol tam podpis a O., napísaný bol na počítači, svedok ani nevedel, že pán I. bol odsúdený.

Na tom parkovisku mal svedok otvorený motor, od vozidla sa nevzdialil, odsúdený sa s tým pánom väčšinou hádali, skoro sa pobili, svedok ich skoro stále sledoval z toho uvedeného času 10 - 15 minút cca 8 - 10 minút.

Na otázky predsedu senátu svedok, okrem iného, odpovedal, že k prvému stretnutiu svedka a odsúdeného došlo okolo roku 2011, čo bolo ohľadom záujmu svedka o kúpu toho domčeka oproti domu

odsúdeného a vtedy tam nechal svedok na seba telefonický kontakt v schránke domu, o ktorý mal záujem.

Potom došlo medzi svedkom a odsúdeným k telefonickému kontaktu v roku 2017, pričom svedok už s istotou nevie, čo sa ho odsúdený pýtal v tom telefonickom rozhovore, resp. obsah telefonického rozhovoru.

Svedok si už nepamätá ani presné útržky z tých rozhovorov na parkovisku v roku 2011, len počul, že sa hádali o nejaké papiere pri tom družstve v K.. Oni sa hádali, nič nerobili, len sa hádali, len ten jeden potom odišiel, jeden kričal, že „však uvidíme“, nejaké papiere tam nechcel podpisovať a tento kričal, že „však sa stretneme, však bude...“, niečo si vyhrážali, nejaké dva papiere, hádali sa o nejakej práci, druhý pán nechcel nejaké papiere, o nejaký podpis sa hádali, niekto niečo nechcel podpísať, svedok nevie, čo. Potom malo prísť ešte k osobnému stretnutiu medzi svedkom a odsúdeným na jar v roku 2017 v O. na ulici, kde býva odsúdený, pričom predmetom stretnutia bolo, či svedok bol vtedy tam a tam, a či vie o tom niečo povedať, na základe čoho bol svedok požiadaný o svedeckú výpoveď.

Na otázky odsúdeného svedok odpovedal, že odsúdený tam celý čas vyhukoval na toho chlapa, svedok nevie, kto to bol, ani čo odsúdený robil, na parkovisku sa svedok zdržal cca pol až trištvrte hodinu.

Svedok trval na tom, že na družstve bol v K., čo je L. okres, nie v K. v L. okrese, nápis tam bol K..

Na otázku prokurátora svedok uviedol, že v tom čase na tom parkovisku pri družstve boli 2 autá.

Odsúdený T. M. I. sa k výpovedi svedka vyjadril, že, bohužiaľ, tento svedok si už nespomína ani na názov obce. Skorej si spomína, že to bolo v L. okrese, ale odsúdený trvá na svojom, asi pán svedok tam zotrval tých 10 - 15 minút ako najprv hovoril, že až pol hodinu, lebo odsúdený trvá na tom, že s pánom Z.C. sa rozprávali pri aute cca 2 minúty, ani sa nemali viac o čom, lebo väčšia časť rozhovoru prebehla v jeho reštaurácii v Š. K. a u ekonómky boli dohromady 5 - 10 minút možno a vonku sa už len rozlúčili a odišli každý svojou stranou, čiže tá výpoveď svedka, že ich celý čas pozoroval, môže byť pravdivá, lebo to nebolo 10 - 15 minút, ani pol hodiny, ale asi 2 minúty.

Prokurátor vo svojom konečnom návrhu uviedol, že výrok o vine v pôvodnom rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok u odsúdeného bol založený predovšetkým na svedeckých výpovediach B. Z., T. O., C. G., a taktiež v podstatnej miere aj na zabezpečenom alebo zadováženom zvukovom zázname a listinných dôkazoch. Ten výrok o vine bol takisto založený, tak ako to skonštatoval aj Špecializovaný trestný súd aj Najvyšší súd, aj na samotnom, povedal by som procesnom postupe odsúdeného pri výkone kontroly. Čo sa týka svedka, ktorý bol dnes na verejnom zasadnutí vysluchnutý, prokurátor ho považuje za nevieryhodného, ktorý si pamätá udalosti z roku 2011 a nepamätá si udalosti z roku 2017. Okrem toho, že je jeho svedecká výpoveď v priamom rozpore s výpoveďou obvineného, čo sa týka dĺžky času na parkovisku, a taktiež aj samozrejme so svedeckou výpoveďou svedka Z., treba uviesť, že na parkovisku sa v tom čase museli nachádzať 3 autá, nie 2, pretože tak odsúdený, ako aj svedok Z. potvrdili, že do P. išli na svojich motorových vozidlách sami. Aj z týchto dôvodov prokurátor považuje tohto svedka za nevieryhodného a navrhuje, aby súd podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh na obnovu konania, pretože výsluch tohto svedka by ani sám osebe a ani samozrejme v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi neodôvodnil iné rozhodnutie o vine u odsúdeného.

Odsúdený T. M. I. vo svojom konečnom návrhu uviedol, že žiada, aby bol tento návrh prijatý, nakoľko, bohužiaľ, svedok si nepamätá na všetko, ale je to určite dôveryhodnejší svedok ako pán Z.. To, že si nepamätá nejaké časové návaznosti, že koľko sa tam zdržali, koľko bolo áut, odsúdený si to tiež neuvedomil v tom čase, toto auto podľa neho tam prišlo vtedy, keď oni s pánom Z. boli na družstve. Svedka berie za dôveryhodnejšieho ako pána Z., čiže trvá na svojom návrhu.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, teda okrem podania návrhu oprávnenou osobou, musia byť súčasne splnené dve v zákone uvedené podmienky, a to, že:

1. vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme,

2. ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi

- odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo
- vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo
- uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo
- vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou je objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a spravidla ho bude potrebné preukazovať ďalšími dôkazmi. Predtým neznámy dôkaz je dôkaz, ktorý je nový a nebol vykonaný v pôvodnom konaní alebo dôkaz, ktorý síce vykonaný bol, ale s iným obsahom.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného poriadku v trestnom konaní treba dokazovať najmä:

- a) či sa stal skutok, a či má znaky trestného činu,
- b) kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok,
- c) závažnosť činu, vrátane príčin a podmienok jeho spáchania,
- d) osobné pomery páchatel'a v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu a uloženie ochranného opatrenia a iné rozhodnutia,
- e) následok a výšku škody spôsobenú trestným činom,
- f) príjmy z trestnej činnosti a prostriedky na jej spáchanie, ich umiestnenie, povahu, stav a cenu.

Podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie (resp. jeho časť), sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia, uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Pre výrok o povolení obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný a rozumný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 To 17/1997).

V zmysle vyššie uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné najskôr poukázať na to, že skutkové zistenia (skutok) uvedené vo výroku právoplatného rozhodnutia v pôvodnej trestnej veci ani neobsahujú okolnosti miesta, času a spôsobu „následného prijatia“ úplatku odsúdeným od svedka B. Z., a to zrejme z dôvodu, že neboli dostatočne preukázané. Aj napriek tomu, to, že k tomuto „následnému prijatiu“ úplatku došlo, bez všetkých pochybností v pôvodnom konaní preukázané bolo, a to najmä z výpovede svedka B. Z. a zvukových záznamov. Miesto a čas, na ktoré poukazuje iniciatívne sám odsúdený aj prostredníctvom výpovede svedka Y. I. s tým, že konkrétne dňa 27. 07. 2011 na parkovisku pred družstvom v obci P. nedošlo k prevzatíu úplatku, tak vlastne ani vôbec nemusí byť tým miestom a časom, kedy k „následnému prevzatíu“ úplatku došlo.

Len pre úplnosť na margo k tomuto súd ešte dodáva, že skutková podstata zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona je naplnená už aj tým, že odsúdený T. M. I. si ako verejný činiteľ v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu od svedka B. Z. úplatok dal sľúbiť.

Aj keby súd teoreticky odhladol od vyššie uvedeného, tak má za to, že výpoveď svedka Y. I. uskutočnená na verejnom zasadnutí je síce v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku novým dôkazom, avšak rozhodne nie takým, ktorý by mohol sám osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktorý by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa výpovede svedka Y. I. mu odsúdený T. M. I. nepovedal, že bol právoplatne odsúdený, resp. že bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí so svedkom nezhodli ani na mieste, kde malo dôjsť podľa odsúdeného k údajnému spoločnému stretnutiu odsúdeného, svedka Z. a osoby svedka, ktorá podľa odsúdeného „musela vidieť“, že odsúdený si so svedkom Z. „navzájom nič neodovzdávali, teda nemohlo dôjsť ani k odovzdaniu peňazí“.

Odsúdený sa so svedkom nezhodli ani na dĺžke času stretnutia odsúdeného so svedkom Z. na parkovisku pred družstvom. Odsúdený trval na tom, že toto stretnutie trvalo cca 2 minúty a podľa výpovede svedka mal tento sledovať ich stretnutie 10 - 15 minút.

Svedok mal stretnutie odsúdeného a svedka Z. (pre svedka navyiac neznámej osoby) sledovať cca 10 - 15 minút, väčšinu času, čo svedok upresnil, že skoro stále a časovo vymedzil na cca 8 - 10 minút, teda nie nepretržite a už vôbec nie cielene na to, či si spolu niečo neodovzdávali. Uvedené teda v kontexte tvrdenia odsúdeného v návrhu na obnovu konania, že „táto osoba musela vidieť“, že so svedkom Z. si nič neodovzdávali, dokazuje len skutočnosť, že svedok odovzdanie úplatku nevidel, resp. nemusel vidieť a nie skutočnosť, že k odovzdaniu úplatku nedošlo.

Ostatná časť výpovede svedka preukazuje len tú skutočnosť, že na parkovisku pred družstvom v obci K. mal vidieť odsúdeného a jemu neznámu osobu ako sa dohadujú, hádajú, z pohľadu svedka sa skoro aj pobili kvôli nejakým papierom - dokladom, ktoré mali byť niekde poslané, o nejakom podpise sa hádali, svedok si ani presné útržky z ich rozhovoru už nepamätá, počul len, že sa hádali.

Aj samotný odsúdený vo svojom vyjadrení sa k výpovedi svedka a v konečnom návrhu priznal, že, bohužiaľ, svedok Y. I. si už nespomína ani na názov obce, ani na dobu, počas ktorej mal sledovať odsúdeného a svedka Z., ani na to, koľko bolo áut na parkovisku.

Naproti tomu, vina odsúdeného T. I. bola v pôvodnom konaní dokázaná radom priamych aj nepriamych dôkazov, ktoré v súhrne tvoria logický a ničím nenarušený celok, a ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti skutku a usvedčujú z jeho spáchania T. I.. Konajúci súd sa plne stotožňuje s argumentáciou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 18. 09. 2013, že zvukový záznam zo dňa 25. 08. 2011 a výpovede svedkov (svedka agenta B. Z., svedkyne Z. Y., B. E., T. O. a C. G. mali informácie len od svedka Z., osobne pri žiadaní ani poskytnutí úplatku neboli), sú len jednou skupinou dôkazov usvedčujúcich obžalovaného T. I.Ú. zo spáchania trestnej činnosti. Druhú skupinu dôkazov tvorí samotné „neštandardné“ správanie/konanie odsúdeného v súvislosti s predmetnou kontrolou vykonanou v reštaurácii G. E. v Š. T. K., keď

- T. I. napriek tomu, že vopred vedel, že jeho kolega s ním na kontrolu uvedenej reštaurácie nepôjde, túto skutočnosť svojmu nadriadenému neoznámil, hoci to bola jeho povinnosť (výkon inšpekcie práce na základe podnetu, osobitne, ak sa podnet týka nelegálnej práce, vykonávajú dvaja inšpektori práce),
- v písomnej prílohe k protokolu, ktorú podpisuje každá osoba prítomná na pracovisku zamestnávateľa a zamestnávateľ, neuviedol, že na kontrolovanej prevádzke bola prítomná aj Z. Y., hoci to nebolo nikým spochybnené a bolo jeho povinnosťou túto skutočnosť v prílohe uviesť,

- obžalovaný vypovedal, že záznam o výsledku inšpekcie neposlal poštou Z. preto, lebo od začiatku boli dohodnutí, že sa stretnú a výstup z kontroly preberú, pritom však záznam o inšpekcii práce (vypracováva sa v prípade, ak inšpektor práce nezistí porušenie predpisov), nie je (na rozdiel od protokolu o výsledku inšpekcie práce, ktorý sa vypracováva v prípade zistenia porušenia predpisov) potrebné prerokovať so štatutárnym orgánom, tento záznam stačí zaslať preukázateľne poštou kontrolovanému subjektu,

- podľa odpovede Inšpektorátu práce K. K. zo dňa 22. 09. 2011 č. 1123/2011-1.0/HIP (č. I. 137-138) na dožiadanie vyšetrovateľa odboru boja proti korupcii Stred úradu boja proti korupcii Prezídia Policajného zboru zo dňa 31. 08. 2011 ČVS: PPZ-76/BPK-S-2011

T. I. dňa 25. 08. 2011 nenahlásil nadriadenému opustenie pracoviska za účelom výkonu inšpekcie práce - prerokovania záznamu o výsledku inšpekcie. Nadriadenému v budove inšpektorátu práce K. K. nahlásil, že si ide niečo kúpiť, keďže nemal na tento deň zapísaný obed. Do evidencie opustenia pracoviska Inšpektorátu práce K. K. sa však za týmto účelom nezapísal. Až po vrátení sa z vylúčením na PZ SR

sa dodatočne zapísal do evidencie opustenia pracoviska - napísal si odchod služobne „Z., K.“. O tomto jeho priamy nadriadený nemal vedomosť.

Porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajších skutkových zistení s dôkaznou silou a významom odsúdeným novonavrhnutého dôkazu - výsluchu svedka Y. I. dospel súd k záveru, že odsúdeným navrhovaný dôkaz nie je takým dôkazom, ktorý by mohol mať vplyv na rozhodnutie o povolení obnovy konania v zmysle splnenia zákonných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Špecializovanom trestnom súde, a to do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia.